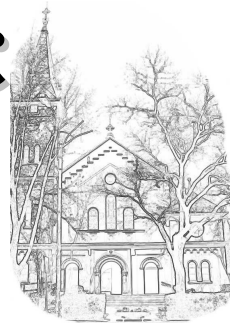

Lelki táplálék

„Nem csak kenyérral él az ember...” Mt 4,4b

**A csongrádi Nagyboldogasszony Plébánia
és a Szent József Plébánia
újságjainak havonta megjelenő melléklete**

I. évf. II. szám, 2009. december

Az előállítás költsége: 80 Ft, melyre adományokat elfogadunk.

Ebben a néhány oldalban hónapról hónapra lelki gondolatokkal és elmélkedésekkel, idézetekkel, imádságokkal szeretnénk a kedves híveknek kedveskedni, hogy egyre jobban elmélyüljön bennünk a lelki életünk. Az itt következő írások ezt a célt szolgálják.

GONDOLATOK A VASÁRNAPI EVANGÉLIUMOKHOZ „C” év

ADVENT 2. VASÁRNAPJA

Keresztelő Szent János az Úr útjainak előkészítője. „Az Úr színe előtt jársz majd.” (Lk 1,76). „Angelus faciei” [Arcának angyala] világít az ember-eknek, hogy eltaláljanak az Úr útjaira. Ő maga kóválygó lángja az Isten megközelíthetetlen tüzének; melegét érezzük beszédeiben, tetteiben és egyéniségében. Ilyen útkészítők kellenek. - Baj, nagy baj, ha az Úr útjai előkészítőinek lámpája füstösen ég, ha nemcsak a világ, hanem ők is fáradtak. Ha világosságuk olyan, mint az utcai ködben a reggelig nyitott kávéházak tűzfoltjai, vagy a halotti koporsógyertyák lángja. Uram, adj hívőket, kiknek kezükben van a virrasztó léleknek lámpája, az illési s pünkösdi tüzek melegét óhajtjuk. Csak így lehet az Úr útjait előkészítenünk. Égjen a lelkünk mélysége, abból tör ki majd a lelkeket melegítő tűz! A lélek égő mélysége a vértanúi hit... A lelkünket átizzító Isten! De nem csak mécs van az úttaposó kezében, hanem napszámának szerszáma is, a csákány, hogy a sziklaszíveket fölszaggassa; van kalapács, hogy összetörje; van fejsze, melyet már a fa gyökerére illesztget, mert „minden fa, mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágatik s tüzre vettetik” (Mt 3,10); van szórólapát, mellyel föl-fölszórja az életet, hogy a pelyvát az enyészet szele vigye s a magot a világbíró csűrőbe takarítsa. Ocsúdjatok föl tespedésekből, hisz árnyékot öleltek,

délibábot kergettek s lelketeket veszítitek el. Lelketeket bűnök kötelékei tartják fogva; szakítsatok rajtuk olyat, hogy szakadjanak; szakítsatok, még ha fáj is. Ó, föl, ki a fölburjánzott gazból, ki a posványból az élet dicsőséges útjaira! - Igen, látni akarom lelkem nyomorát, látni bűnös voltomat s azután szakítani vele. Minden erényes önmeggyőzés egy-egy szakítás a bűn kötelékeivel. (Prohászka: ÖM, 6:8; 17)

ADVENT 3. VASÁRNAPJA

Az Apostol szavairól: „Örvendjete mindenkor az Úrban!” (Fil 4,4) Örömet parancsol nekünk az Apostol, de nem a világban, hanem az Úrban való örömet! Mert az Írás szerint: „Aki e világnak akar barátja lenni, az Úr ellenségévé válik” (Jak 4,4). S ahogy két úrnak nem szolgálhat az ember, úgy nem örvendhet a világnak is, az Úrnak is egyben... „Mert közel az Úr!” Az egész emberi nem az a nyomorult utas, aki félholtan útfélen fekszik, otthagya a fosztogatóktól; - akit megvetett az áthaladó pap és levita, s akihez odajött gyógyítani és fölemelni az érkező Szamaritánus... Valaha azt mondták öneki ellenségei: „Ugye igazunk van, szamaritánus vagy, ördögöd van!” S ő felelé: „Nekem nincs ördögöm!” Tudta magáról, hogy épp ördögök kiüzője; de nem tagadta, hogy ő szamaritánus, vagyis „örző” lenne (ez a szó értelme) - a betegek őrzője. Tehát igen: „Közel az Úr!” - Pedig talán, mik oly távoliak, mint Isten az embertől, halhatatlan a halandótól, az Igaz a bűnösöktől? Emberekről szólva is, olyanokról, akiknek erkölcsaik eltérők, azt mondjuk: „Ez távol van amattól!” Még ha egymás mellé állnak is, szomszédban laknak, láncsal összekötődtek: - távoli a jámbor a gonosztól, távol az ártatlan a bűnöstől, az igaz a hamistól.

folytatva a 2. oldalon

Ha két emberről mondható ez, mit mondjunk Isten és emberről? Óh halandó bűnös, mily messze voltál a halhatatlan igaztól! S ő nem lett bűnössé, mint te vagy, mégis halandó lett, átvette a büntetést, nem a bűnt, s eltörölt bűnt és büntetést! „Közel jött hát az Isten, semmiben sem aggódjatok”... „Nem bűneink szerint cselekedett velünk.” Már fiai vagyunk. Mivel bizonyítjuk? Azzal, hogy meghalt érettünk az Egyetlen, hogy ne maradjon egyedülinek. Nem akart egymagára maradni, ki egymaga vállalta a halált. Isten egyetlen fia számos fiakat szerzett Istennek. Vérének vett magának testvéreket; elvettette visszahozott, eladatva megvásárolt, meggyalázva megtisztelt minket, megöletve életre keltett. Kétkedel még, hogy neked adja az ő javait, ki nem vonakodott átvállalni a te bajaid? Ujjongjatok, testvérek, Őbenne, az Úrban, nem a világban! Azaz: örvendjétek az Igazságban, nem a gonoszságban, örvendjétek az öröklét reményében, nem a mulandó hiúság virágában! Így örvendjétek: és bárhol, bárhogy, bármeddig lesztek itt: „Közel van az Úr, semmiben se aggódjatok!”

(Szent Ágoston: 171. beszéd)

ADVENT 4. VASÁRNAPJA

„Íme jövök, hogy tegyem Akaratodat!”

(Kell áldozat, s Krisztus az!) Kell, most és mindig, míg bűnös földön Istent engesztelők járnak. A Végtelent így kell imádni... megsem-

misüléssel. Kezdet óta ez öntudat gyűjtja meg a pátriárkális oltárok tüzeit; a teljes odaadást az elhamvasztás jelzi; a Golgotán pedig Jézus adja oda magát értünk teljesen, egészen. Kiönti a lelkét, a vérének, és új kifejezése lesz annak, hogy Isten az Úr és minden, s hogy őt imádni és szeretni s megbántott Fölségét minden áron meg kell engesztelni. Ez Jézus áldozatának lüktetése; lángoló szíve végső megerőltetéssel lükteti az érzéseket az ő nagy, sebzett, lázas, misztikus testébe. Krisztus érző, imádó, engesztelő szíve a mi áldozatunk itt és most. Nehéz beletalálni magát ebbe a szegényes oltárok sokszor piszkos képe és összetákolt gyertyatartói alatt; könnyű volt a katakombák oltárain, hol a kövel letakart vértanú sírján állt a fakehely s mellette a kenyér. Könnyű volt a nikomédiai börtönben, hogy a földre láncolt Lucián presbiter saját mellére tette a poharat és a kenyeret. Törj át hiteddel látszaton; Krisztus van itt az áldozat érzelmeivel, és ha beléje hatolsz,

megcsap az a tüzes, vérpárnás, sejtelmes, titokzatos légkör. Te hozd le a szent Szívet a fáradt, lelketlen környezetbe! Áldozat a mise annak a lengyel papnak, ki Szibéria ólombányáiban, láncos lábbal, darócban áll a csepegő sziklánál, és így imádkozik a bor és kenyér fölött, hogy „Vedd föl, szent Atyám, mindenható Isten, ezt a szeplőtelen áldozatot”; lealázva, megbéklyózva keserű kényszer alatt jól tudja megérteni Krisztus szívét. A nagy Szenvedő drága és kedves lesz neki. - Szent volt az a mise, melyet az Ausztráliába deportált foglyoknak titokban, éjjel szolgáltak, s (az angol törvény-előírta) halálbüntetés sem tartotta őket távol tőle; érezték, hogy nagy és szent, amit ily áron vesznek, és hogy többre került Krisztusnak. - Szent volt a mise Hunyadinak, Szobieszkinak, mielőtt megütköztek; érezték, hogy hősies erőfeszítéseknek itt fakad krisztusi forrása. Ez áldozatot, a kenyeret, törlik meg nekünk; e tüzes vérből, e keserves kehelyből juttatnak nekünk... „Az Úr halálát hirdetik” ti mise-bemutatók, hogy ráképesítetek magatokat hasonló áldozatra. Az ő emlékezete lelket éleszt; életét, érzelmeit folytatni készlet. A misében Jézusban elmerülünk, és szeretetét s kegyelmét magunkkal visszük haza; kell, hogy megérezzék rajtunk a tömjén- s a mirha-illatot napközben.

(Prohászka: ÖM, 7:301; 40)

DECEMBER 25. KARÁCSONY: URUNK SZÜLETÉSE

„Születésekor a farizeusok félremagyarázták az Írásokat, az írástudók nem értették, Heródes pedig nem imádni, hanem megölni kereste Őt! „De nem

maradt Ő rejtve a fiak, a serdülő nemzedék előtt”

(77. zsoltár):

Isten fiai előtt.

– És íme, jönnek királyok, hogy imádják az egek Királyát; vitézek,

hogy szolgáljanak az égi seregek ura alatt; asszonyok, imádni Őt, aki anyától született és boldogságra váltotta az anyák fájdalmát; szüzek, ujjongva nézni a Szűz Fiát; gyermekek, imádni azt, aki kisdeddé lett, hogy „kisdeded és csecsemők szájából” hallja dicséretét a nagy Isten; emberek Őhöz, ki emberré válva magára vette szolgálóinak minden nyomorát; pásztorok a jó Pásztorhoz, ki életét adja a juhaiért;

folytatva a 3. oldalon

papok a Főpaphoz Melkidezek rendje szerint; szolgál ahhoz, ki „magára vette a szolgálta alakját”, hogy megáldja a szolgálta a szabadság jutalmával (Fil 2,7); bűnös nők és férfiak Őhöz, ki a bűnbánó könnyeivel engedte mosni lábát, hogy mindenkit magához öleljen, mindnyájunkat: bűnösöket. Ő a Bárány, ki elveszi a világ bűneit! - - És ezért mind örvend! Én is örvendeni akarok, ujjongó táncban ünnepelni; kezemben nem hárfát-sípöt zengetve, nem csörgőt, fáklyát rázva, hanem karjaimba ölelve Krisztus jászlát! Itt az én minden reményem és üdvösségem! Ez az én hárfám és sípom! Szólni nem tudok, csak az angyalokkal éneklek, hogy: „Dicsőség a magasságban Istennek...”

(Aranyszájú Szent János: Karácsony reggelén)

A SZENT CSALÁD ÜNNEPE

Szülők feladata

Megrendít: felelősség, amely szent borzalommal tölt el. Felelős vagyok értük, testük, lelkük, egész jövőjük, földi és földöntúli sorsuk az én kezembe van letéve azoknak, akiket az Isten nekem adott! De kell-e gondolnom felelősségre? A kötelesség szavánál még erősebben kiált bennem a szeretet. Hogyne tenném meg, ami tőlem telik azokért, akik vér az én véreből, akikben magamat, különb, nagyobbra hivatott énemet kell látnom. Elmélet és ősi tapasztalat mondja, de lelkem mélyéig át is érzem: a nevelés első legdöntőbb feltétele a példa. Nem is az, amit mondok, nem is az, amit teszek elsősorban: ezeknél a nagy dolgoknál is döntőbben esik latba az, ami vagyok. A lelkek egymásra hatásának nagy törvénye érvényesül itt. Az erősebb hat a gyengére, akár akarja, akár nem. Ami pedig hat, az nem a külső, kifelé fordított felelősségnek, hanem legbensőbb, legmélyebb mivoltom: azok az eszmék és törekvések, amelyek a mélyben irányítják életemet, az az akaraterő és önfegyelem, amelyet kemény munkával kivívtam magamnak, az a gyengédség és jóakarát, amely szívem legbenső mélyéről fakad, az az önfeláldozó szeretet, amelyet lelkemben, életemben, házasságomban kidolgoztam magamban; ez az, ami építően hat, vagy ennek ellenkezője, hiánya, ami rombolóan, akár akarom, akár nem. Az ismert mondás, hogy a gyermek a legjobb emberismerő, nagy igazságot fejez ki „Nem adhatok mást, mint mi lényegem”(Madách), - de nem is tehetem, hogy ne adjam azt, ami lényegem. Amilyen vagyok, amennyire megvalósítottam a keresztény ember lélekformáját magamban, olyan lesz gyermekem.

Amilyenek mi vagyunk, én és hitvesem, amilyen a mi házasságunk, amilyen egymáshoz való viszonyunk, gyöngédségünk, szeretetünk, modorunk, odaadásunk, egymásért való élésünk: olyanok lesznek gyermekeink. A fészek, a családi kör - nem külsőségeivel, nem a „gyerekszoba” higiénijával, kényelmével, játékaival, hanem legbensőbb mivoltával, azzal, amennyit megvalósított a keresztény család tiszta, termékeny, felséges légköréből, vagy azzal, amennyire meghamisította, meggyalázta azt: gyermekeinknek egész életére – földi és örök életére - döntő hatással lesz. Felséges, szentséges gondolata Istennek, felséges, mindennél nagyobb áldása az emberi életnek: a keresztény családi kör. Nincs szebb és nincs nélkülözhetetlenebb, mint a család közös vallási élete. Az édesanyától tanult imádkozni a gyermek, és az édesapa imája, a közös családi ima adja meg az imaéletnek a természetesség, a magától értetődés felkenését. Együtt akarok imádkozni családommal. Ha lehetséges, reggel is, de minden körülmények között este és asztal előtt és után. Együtt megyünk a templomba vasár- és ünnepnapokon, amikor csak lehet. Együtt járulunk szentségekhez, amikor csak mód van rá. A példa mellett a nevelés másik alapfeltétele: a kellő viszony szülő és gyermek közt. A keresztény apa és anya viszonya gyermekéhez, amelyet szent komolyság, meleg gyöngédség jellemez, amely egyaránt távol van a ridegségtől és a majomszeretettől, a mindenáron való parancsolgatástól és a felelőtlen szabadjáráresztéstől. Önfeláldozó szeretet és szent szigor együtt teszik a keresztény nevelés alapjait. Isten akarata, az erkölcsi törvény mindenekfelett való feltétlen, rám és rájuk egyformán kötelező abszolút tisztelete és érvényesítése. (Sík Sándor)

IMÁDSÁGOK

CSALÁDI IMÁDSÁG ÉS ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

Harmatozzatok...

Hozsanna 2. énekszám

Harmatozzatok Égi magasok!
Téged vár epedve a halandók lelke,
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

Mert az emberek ott tévelygenek,
Hol te égi fényed útján nem vezérléd
Őket, édes Üdvözítőnk!

II. Vasárnap

Keresztvetés, Harmatozzatok... ének.

ELMÉLKEDÉS

Ma már két gyertyát gyújtunk meg az adventi koszorún. Az egyik fény Jézus Krisztus. Ezzel az egyik Advent, az ószövetség várakozása lezárult. Várjuk Krisztus második eljövételét. Krisztus itt élt közöttünk, de újra eljön. Amíg várjuk második eljövételét, itt hagyta nekünk Testét és Véréát, hogy rejtetten most is köztünk lehessen. Együtt működünk-e a Tőle kapott kegyelmekkel? Súlyos kérdés! - Boldog akit készen talál, amikor megérkezik! Ne legyünk ábrándozók, ne legyünk csodavárók. Életünkben jelen van a rossz és a jó is. Nekünk Jézus szeretetével és kegyelmével meg kell küzdenünk a kísértésekkel, a hamis dolgokkal, hogy hűségesek legyünk Krisztus Urunkhoz!

IMA: Ó népek Királya és vágya és szegletköve, Ki az ellentéteket összeegyezteted, Jöjj el és üdvözítsd az embert, akit a földből alkottál.

APA: Imádkozzuk a bűnösök megtéréséért:

Mi Atyánk..., Üdvözlégy...

BEFEJEZÉS: egy adventi ének.

III. Vasárnap

Keresztvetés, Harmatozzatok... ének.

ELMÉLKEDÉS

Advent 3. vasárnapján meggyújtjuk a harmadik gyertyát is. Ha egy kicsit messzebb nézünk a mi családi otthonunktól, bizony elhanyagolt gyermekeket, dacos, egymást mardosó, feldúlt családi otthonokat is láthatunk. Valamennyien gyengék vagyunk, de erősek lehetnénk imáink, szenvedésünk, munkánk felajánlásával, hogy mindannyiunk lelkében jöjjön el Jézus, az élő Isten bölcsessége és világossága. Feladatunk, hogy tanúi legyünk Isten szeretetének: jó szóval, jó példával, jó neveléssel, a rászorultak testi-lelki segítségével, a szomorkodók vigasztalásával.

Nagy bizalom és kitüntetés, ha mi is segíthetünk. Igyekezzünk valóra váltani Szent Pál apostol ajánlását: „Örüljete testvérek, az Úrban mindig, újra mondom, örüljete. Ismerje meg mindenki szelídségeketek: az Úr közel van. Ne legyetek semmiben sem aggodalmaskodók, hanem mindenben terjesszete kéréseiteket Isten el”. (Fil 4,1-6)

IMA: Bölcsesség, ki a magasságbeli ajkáról jöttél, ki kezdettől végig mindeneket elérsz, ki erősen és szelíden mindenkit kormányzol: jöjj el és taníts meg az okosság törvényére.

APA: Imádkozzuk a bűnösök megtéréséért:

Mi Atyánk..., Üdvözlégy...

BEFEJEZÉS: egy adventi ének.

IV. Vasárnap

Keresztvetés, Harmatozzatok... ének.

ELMÉLKEDÉS

Ma este meggyújtjuk a 4. gyertyát is. Így várjuk Jézus Krisztust. Boldog érzés az, hogy Isten hozzánk hasonló ember lett. De nem lehet szinte és tiszta a mi karácsonyi örömünk, ha nem Istenünk jósága és emberszeretete lakik a mi szívünkben. Krisztus világossága világítson be a lelkünkbe: nincs-e ott a bűn, a hitetlenség, a kevélység, a nagyravágyás sötétsége?

IMA: Harmatozzatok egek a magasból, és a felhők küldjék az igazat: nyílják meg a föld és teremje a Szabadítót.

APA: Könnyörögjünk! Isten, ki megváltásunk évenkénti várásával megörvendetsz, add meg kérünk, hogy Egyszülöttedet és Megváltónkat, mint jövend bírót is szemlélhessük. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

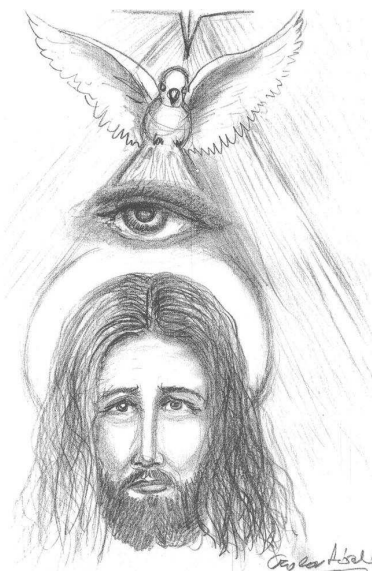
APA: Imádkozzuk a bűnösök megtéréséért:

Mi Atyánk..., Üdvözlégy...

BEFEJEZÉS: egy adventi ének, esetleg már karácsonyi ének.

Családi gyertyagyújtás szentestére

Ma a Szentháromság titkát ünnepeljük, amely maga az önátadó szeretet. Szabadon áradó, teljesítménytől független, türelmes és hűséges. Mindig várakozó és elfogadó. Nyissuk meg a szívünket a Szeretet befogadására! „Sokszor és

sokféle módon szólt hajdan Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső napokban pedig Fia által szólt hozzánk, akit a mindenség örökösévé rendelt, aki által a világokat is teremtette, s aki - mivel az ő dicsőségének fénye és lényegének képmása, és mindent fenntart hatalmának igéjével.” (Zsid 1,1)

Imádkozzuk együtt:

Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Szálljon szívünkbe áldott akarát, ez kösse egybe
mind a kezünket. Karácsony ünnepén Te légy
vendégünk: Jóság, Szeretet!

A család egy tagja felolvassa a **karácsonyi evangéliumot (Lk 2,4-20)**, eközben gyújtjuk meg a gyertyát, mely az **örök Fény születését jelképezi.**

„Fölment tehát József is Galileából, Názáret városából Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek hívnak, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják Máriával, eljegyzett feleségével, aki áldott állapotban volt. Amikor ott voltak, eljött az ideje, hogy szüljön, és megszülte elsőszülött fiát. Pólyába takarta őt és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

Azon a vidéken pásztorok tanyáztak, és őrizték nyájukat az éjszakában. Egyszer csak ott termett mellettük az Úr angyala, és az Isten fényessége körülragyogta őket. Félni kezdtek nagy félelemmel. Az angyal ezt mondta nekik:

»Ne féljete! Íme, nagy örömet hirdetek nektek, melyben része lesz az egész népnek. Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz a jel számotokra: találni fogtok

egy kisdedet pólyába takarva és jászolba fektetve.« Ekkor azonnal mennyei sereg sokasága vette körül az angyalt, és dicsérte Istent:

»Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség a jóakarató embereknek!«

Énekeljük együtt:

Dicsőség mennyben az Istennek...

Hozsanna 21. énekszám

Dicsőség mennyben az Istennek!
Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek
Vígan így énekelnek:
Dicsőség, dicsőség Istennek.

Békesség földön az embernek!
Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet
A kis Jézushoz vezet,
Békesség, békesség embernek.

Olvassuk tovább:

És történt, hogy amikor az angyalok visszatértek tőlük a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: »Menjünk át Betlehembe, és lássuk azt a dolgot, ami történt, s amelyet az Úr hírül adott nekünk.« Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát és Józsefet, és a jászolban fekvő kisdedet. Amikor meglátták őket, elbeszéltek nekik, amit a gyermek felől hallottak. És mindnyájan, akik hallották, csodálkoztak azon, amiről a pásztorok beszéltek nekik.

Mária pedig megjegyezte mindezeket a dolgokat, és el-elgondolkodott rajtuk szívében.

A pásztorok pedig visszatértek, magasztalták és dicsérték Istent mindazokért a dolgokért, amiket hallottak és láttak, úgy, ahogy megmondták nekik.” (Lukács 2,4-20)

Imádkozzuk együtt:

Isten küldte földre, égi szeretet Menny és föld ura az, ki ma született, Menny és föld urának istálló jutott, S ő az egész földnek megváltást hozott.

Bölcs király ha lennék, hoznék aranyat, Bárányt, hogyha pásztor, Jézusom fogadd. Ily szegényen, mint én, mit adjak Neked? Vedd el ajándéku szívem s lelkemet!

Szegény vagyok látod, Mit adjak Neked? Vedd el szent Megváltóm Szívem s lelkemet!

Énekeljük együtt:

Mennyből az angyal...

Hozsanna 25. énekszám

Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pászorok,
hogy Betlehembe sietve menvén,
lássátok, lássátok.

Istennek Fia, aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek Üdvözítőtok
valóban, valóban.

Mellette vagyon az édesanyja,
Mária, Mária;
Barmok közt fekszik, jászolban nyugszik
szent Fia, szent Fia.

El is menének köszöntésére
azonnal, azonnal
szép ajándékot vivén szívökben
magukkal, magukkal.

A kis Jézuskát egyenlőképpen
imádják, imádják,
A nagy Úristent ilyen nagy jóért
mind áldják, mind áldják.

Imádkozzuk együtt:

„S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be. János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” „Mindannyian az ő teljességéből része-sültünk, kegyelmet kegyelemre halmozva. Mert a törvényt Mózes közvetítette, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által lett osztályrészünk. Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk. Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad. (János evangéliuma)

Forduljunk kéréseinkkel Istenünkhöz:

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. Köszönjük Istenünk, hogy megvilágosítasz bennünket életünk minden napjaiban!

- Krisztus Urunk, Isten örök Igéje! Földre szállva örömmel árasztottad el a világot, vidámítsd meg szívünket folytonos látogatásod kegyelmével!

– *Hallgass meg Urunk!*

- Téged vártak a századok, és te eljöttél az idők teljességében, mutasd meg jelenlétedet azoknak, akik még mindig várnak!

– *Hallgass meg Urunk!*

- Te születéseddel szorosabbra fontad a családi köteléket, tedd tökéletessé családjaink egységét!

– *Hallgass meg Urunk!*

- Bocsásd meg az egymás iránti szeretetlenségeinket, mulasztásainkat.

– *Hallgass meg Urunk!*

- Segíts, hogy általad támaszai lehessünk rászoruló embertársainknak!

– *Hallgass meg Urunk!*

Imádkozzuk közösen az áldást:

Kérünk, Urunk, Istenünk, adj rendíthetetlen szilárd hitet nekünk, akik megvalljuk Egyszülöttedet: a dicsőségben veled egy örök Istent, aki valóságos emberként született Szűz Máriától. Add, hogy a hit fénye, amely lelkünket eltölti, tetteinkben is megnyilvánuljon. Ámen.

Énekeljük együtt:

Fel nagy örömré...

Éneklő Egyház 45. énekszám

Fel nagy örömré! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisdéd Szűznek ölen.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

„Amennyiben szent pap volnék...”

„Három gyertyát láttam, amelyek égtek. Egy pap szentmisét mutatott be. Minden gyertyán volt egy aranybetű. Az első gyertya betűje a szegénységet jelentette, a másodiké a szüzességet, a harmadiké az engedelmességet.- Azt is láttam, hogy a szegénység Szent Józsefet jelenítette meg, a szüzesség Máriát, és az engedelmesség Jézust. A három gyertya tehát a Szentcsalád szimbóluma volt.- Ebben a pillanatban észrevettem, hogy a lángok Isten trónusa és köztem lobognak.- Láttam, hogy a szegénység lángja végtelen gazdagságot vonultatott föl Isten előtt a mennyben, a szüzesség vakító tisztaságot és vég nélküli örömet, s a harmadik pedig, az engedelmesség lángja akkora fölség volt, hogy minden meghajolt előtte, és engedelmeskedett neki.- Azt is láttam, hogy ha Isten előtt meg akarunk állni, a három láng mögé kell bújnunk, amelyek Isten és közöttünk vannak. - Azután láttam, hogy rejtőzködve a lángok közt Jézus Krisztus képe vésődik belénk.”

***

„Egy aggastyán igyekszik, vonszolja magát az oltárhoz. Teljesen meg van törve, beteg és gyöngé. - Őt látva így szóltam: *Én Istenem, ez a pap olyan beteg, hogy már egyetlen szót sem tud szólni, nemhogy még el is érjen az oltárig!* - De lám csak, amikor a két gyertyatartó közé lépett, az égre emelte szemét, és egyszerre megfiatalodott, erőssé vált. Olyannak látszott, mint aki hegyeket tudna átfúrni, és a lángok is magasabbra csaptak, mintha robbantásra is készen álltak volna. - Amikor észrevettem ezt a nagy változást, amint az idős pap ifjúvá és erőssé lett, megújult a szívem, egész testem fölujjongott, és lényemet új élet töltötte meg. - Mindezt látom és érzem, de a hallatlan benyomást nem tudom szavakkal kifejezni. Leírhatatlan, milyen hatást tett rám, amikor a gyertyalángok fölsóhajtottak. Mintha valami átszúrta volna Isten szívét. - Akkor hallottam, amint egy hang ezt mondta:

Ha egy pap a szüzességet és a szegénységet magáénak mondhatja, és ő maga is a szeretet és az engedelmesség áldozatává lesz, a föláldozott Jézus képévé válik. Ettől a paptól Isten semmit sem tud megtagadni az oltárnál, mert ő maga a szeretetáldozat.” (Betlehemi Boldog Mirjam)

És a papi átlagéletkor tekintetében egyre előregedőbb Magyar Katolikus Egyházban, azt hiszem mindegyikünk be tudna számolni hasonlóról, olyan szentmisére emlékezve, ahol az atyát látva, az első gondolatunk az volt a hű szolgáról: „Élek én, de már nem élek, hanem Krisztus él bennem.”

Említsek, ha az arab karmelita apácától idéztem, példaként egy magyar karmelita szerzetest.

P. Szeghy Ernő 1942 tavaszán kapott agyvérzést, melyért szinte hálaérzet fogta el. Erről később említést tesz a „A belső várkastély kapuja” című könyvében is: „Olyan hálaérzet fogta el a lelkemet, hogy alig tudtam hova lenni a boldogságtól. Az mellékes, hogy egyetlen szentmisét sem hagytam el. Tamás testvéremmel, aki diakónus volt, miséztem: ő fogta a béna kezemet, s vetette vele a keresztek.

Elmondtam ezt a dolgot Marcell atyának s velem együtt ő is az Úristen igen nagy kegyelmének tekinti, hogy így tudtam felfogni a dolgot. Holtbizonyos, hogy ez tőlem nem telt volna ki.

Azt akarom ebből kihozni, hogy minket, akik Jézuséi vagyunk, semmi sem érhet ezen a világon, - az egy bűnt kivéve, amitől Isten mentsen - ami ne szolgálja alkalmul, s ne kellene alkalmul szolgálnia a hálaadásra.”

A szentmisével egybekötött ima igen nagy hatalom. Soha ne felejtünk el a szentmise kezdete előtt fohászolni az isteni kegyelemért az áldozatot bemutató pap számára, hogy képessé legyen annak méltó celebrálására. Az ígehirdetésre, és az áldozat bemutatására. A szó dinamizmusával izzítsa fel bennünk a szeretet tüzeit. Amikor pedig a felajánlást végzi, szívünknek ezzel a szeretetével együtt, naponként egész életünket, vagy csak az napi örömeinket, és bánatainkat, jó szándékainkat, és sok mást is lélekben mi is a paténára helyezhetünk, és így ajánlhatjuk fel, az ő keze által. Naponta jön az isteni Vendég, a papok keze által a hívők szívébe. Magával hozva a hitnek és a szeretetnek legnagyobb jutalmát: „Atyám, akiket nekem adtál, azt akarom, hogy ahol én vagyok, ők is velem legyenek.” Megváltónk, édes Üdvözítőnk szeretetének ez a csúcspontja, amelyben életünk értelme és céljaként szeretnénk részesedni:

folytatva a 8. oldalon

„Hogy lássák az én dicsőségemet, melyet nekem adtál, mert szeretted engem a világ kezdete előtt.”
Ki hengeríti el a követ? Ma, amikor a Feltámadással szeretnénk találkozni az Oltárszentségben, vagy a Tabernákulumban, a pap hengeríti el a követ. Igaz, az első húsvétkor angyal. Ő pedig ember. Fáradt, fásult a mai rohanó világban. Sőt sokszor bűnös is. Mint ezen éppen napjainkban is kárörömmel csemegézik a hitetlen világ, özszentsége XVI. Benedek pápa szükségessé vált bűneik miatti bocsánatkérése kapcsán.

Vajh' nem nekünk kellett volna, kéne kiimádkozni számukra a kegyelmeket. Hiszen nemcsak a kezük, de a szívük szeretete, és a belátó értelmük által részesülünk mi is a kegyelmekben. Amikor például meghallgatják gyónásainkat, és a feloldozással elhengerítik bűneink követ.

***

Betlehemi Boldog Mirjam ezzel kapcsolatos tanácsa megfontolandó kell legyen, minden alázatos pap számára:

„Szelíden és világosan vedd számba azokat az indítékokat, amelyek megtéríthetnek egy bűnöst. Ha látod, hogy minden jóakarató intésedre süket, mondd neki.” *Amennyiben szent pap volnék, saját üdvössége érdekében bizonyára könnyen megnyerhetnék Isten szeretetének és szolgálatának. Mivel azonban nem vagyok szent, nyilván saját bűneim akadályoznak, hogy hatni tudjak rád. Imádkozzunk együtt Istenhez, alázzuk meg magunkat! Világosítsd meg téged maga Jézus. Ő vigye véghez benned a jót, amit én nem voltam képes elérni!* – *Azután nagyon alázatosan vedd magad Jézus lábaihoz, és a sátán menekülni fog a közeledből! -- Meglátod, tíz gyónód közül kilenc felszabadul, és ezer jót cselekszik, még ha csak százat követelsz is tőle. -- Ne felejtse el ezt a szabályt! Fontos, könnyű és biztos!*

„Imádkozzunk együtt Istenhez, alázzuk meg magunkat!” – Legyen, ez szép tanács mindannyiunk számára. Ne felejtjük, amiért ketten, hárman együtt imádkoznak...

Lisieux-i Kis Szent Teréz imája a papokért

Jézus, örök főpap! Tartsd meg papjaidat legszentebb Szíved oltalmában, ahol senki sem árthat nekik. Őrizd meg szeplőtelenül föl Kent kezüket, melyekkel naponta érintik szent testedet. Őrizd meg tisztán ajkukat, mellyel kimondják az átváltozás szavait. Őrizd meg tisztán és minden földi érdektől mentesen szívüket, melyeket dicsőséges papságod magasztos pecsétje ékesít. Növelj bennük az irántad való szeretetet és hűséget, mentsd meg őket a világ mótelyétől. A kenyér és bor átváltoztatásának

hatalmával együtt add meg nekik a lelkeket átváltoztató erőt is. Áldd meg munkájukat bő terméssel és ajándékozd nekik egykor az örök élet koronáját. Ámen.

Lisieux-i Kis Szent Teréz az egykori Piroskavárosi zárdaiskola kápolnájának oltárképén

Kedves Hívek, Tisztelt Olvasó!

A havonta megjelenő mellékletet felváltva készítik a plébániák sajtó munkacsoportjának tagjai. A decemberi számot Salamon László esperes-plébános munkája alapján Fekete Imre és Pap Imre állította össze.

Lelki táplálék

A csongrádi Nagyboldogasszony Plébánia és a Szent József Plébánia újságjainak havonta megjelenő melléklete.

Felelős kiadó:

Salamon László esperes-plébános

Szerkesztik a plébániák sajtó munkacsoport tagjai.

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia

6640 Csongrád Kossuth tér 4.

E-mail: csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió - Szentes